Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

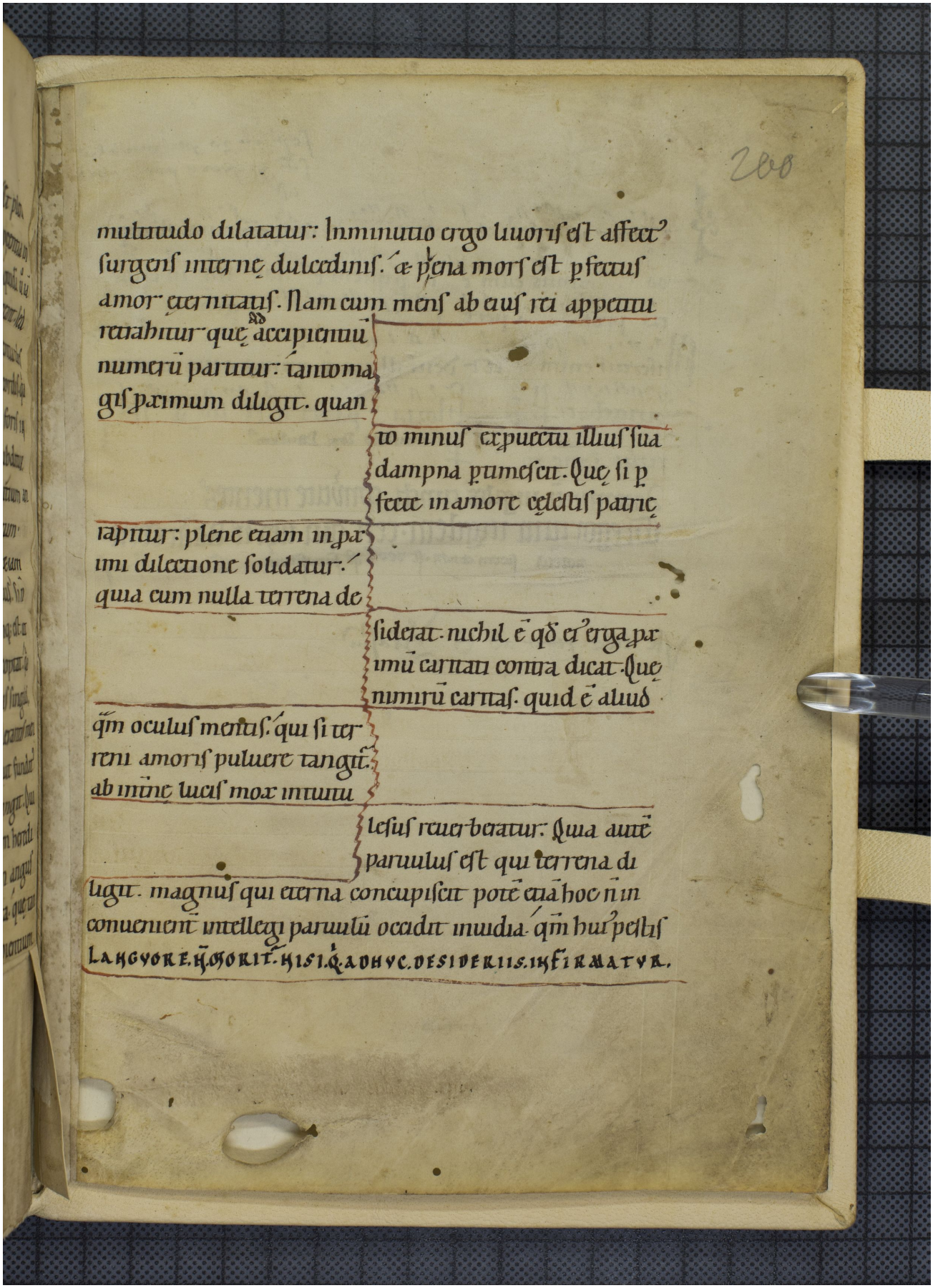

200

multitudo dilatatur: Inminutio ergo luoris est affect
surgens interne dulcedinis. ⁊ pena mors est pfectus
amor eternitatis. Nam cum mens ab eius rei appetitu
retrahitur quę ad accipienda
numerū paratur: tanto ma
gis proximum diligit. quan
to minus expectat illius sua
dampna prumescit. Quę si p
fecte in amore celestis patrię
rapitur: plene etiam in pro
ximi dilectione solidatur.
quia cum nulla terrena de
sideratur nichil ē qd ei erga pro
ximū caritati contra dicat. Quę
numirū caritas. quid ē aliud
q̄m oculus mentis. qui si ter
reni amoris puluere tangit.
ab intime lucis mox intuitu
lesus reuerberatur: Quia autē
paruulus est qui terrena di
ligit. magnus qui eterna concupiscit potē etiā hoc nō in
conuenient intelligi paruulū occidit inuidia. q̄m hui pestis
LANGVORE. H̄ MORIT. HISI. Q. ADHVC. DESIDERIIS. INFIRMATVR.